

קדימה - צורן "מילה במקום" 2023

א.ס (776)

"השמש אוהבת אותי"

"עוד לא ילדת? יש לי חדשות לא טובות בשבילך. יש לך מה שהיה לאבא שלך"

בום

בום

בום

מלנומה IS IN THE ROOM.

בור שחור עמוק נפער תחתי. זרקו אותי לצניחה חופשית בלי המצנח, ובלי ה'חופשית'.
לצנוח בלי לדעת אם אנחת. התיישבתי לבכות. לבכות או למות. באותו הרגע חשבתי- למות.
שכחתי שלידי יש 3 בנות, ועוד אחת בבטן. והבנות לא מבינות למה אני בוכה בהיסטריה.
לא נרגעת.

קצת נרגעת.

מקבלת את התוצאות לנייד, ומבינה שמדובר בסרטן.

פאקינג סרטן.

בפנים שלי.

ויאללה, החיים לוקחים אותי לדרך שלי.

ניתוח הרחבה בפנים בשבוע 32, ציפיה איטית לתוצאות בשבוע 38, לידה טבעית ומשוגעת בבית
בשבוע 39.

ואני מרגישה שכל החיים הכינו אותי לזה.

כל מה שעברתי, כל מה שחוויתי, הכול פשוט התנקז לתוך האירוע הזה שנקרא- סרטן על הפנים שלי.
התחלתי לעבד את זה שיש לי סרטן. התחלתי להבין, שזה קרה לי בגלל ולא סתם, זה קרה לי בשביל
ולא סתם.

זה בא כי זה חלק מהשיעור של הנשמה שלי. לא סתם התנקזתי לתוך הסרטן הזה.

ומה שאני קיבלתי מהסרטן היה- לשחרר שליטה ולהאמין בטוב.

שנה אחרי, הצלחתי לדבר על הסרטן, לדבר ליד הסרטן, לנשום את זה, לחיות את זה ולהודות בזה,
שהיה לי סרטן על הפנים. ולהודות בזה- שלא הכול בשליטתי.

ואחרי הרבה הסתרה עצמית מהשמש, אחרי הרבה פחד מהשמש, כדרך הגנה שלימדו אותי עוד
מילדותי, אבל בעיקר מאז הסרטן, אני מגיעה לרופאה, LIBERTY שמה, והיא אומרת לי-

"השמש אוהבת אותך".

השמש אוהבת אותי. וכנראה שגם אני אותה.

תודה סרטן שעזרת לי לפתור את הסכסוך העתיק הזה בין השמש לבני.